

ความบาปในคริสตจักร

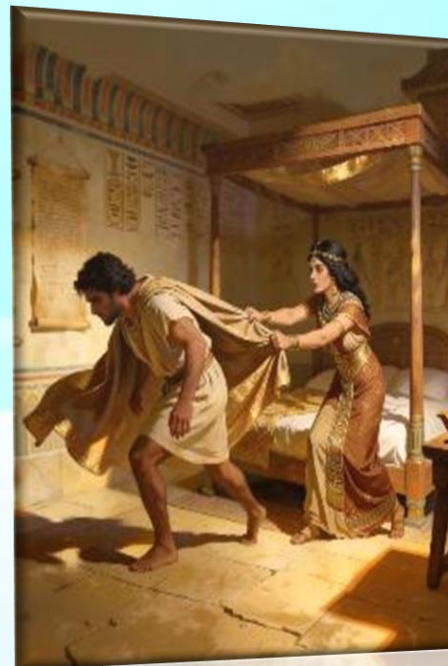
“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่า ร่างกาย
ของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญ
ญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตในท่าน ผู้ซึ่งพวก
ท่านได้รับจากพระเจ้า และท่านทั้ง
หลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง?
เพราะว่าพระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้ว
ด้วยราคาสูง ฉะนั้น จงถวายพระ
เกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของ
พวกท่านเถิด”

(1 โครินธ์ 6:19, 20)

เปาโลใช้เวลาในบทที่ห้าถึงเจ็ดของจดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ส่วนใหญ่ โดยพยายามกำจัดความบาปที่ฝังรากลึกในคริสตจักรเมืองโครินธ์ นั่นคือ การผิดศีลธรรมทางเพศ

ความบาปนี้ซ้ำเติมด้วยบาปอื่นๆ เช่น การกระทำผิดและการฉ้อโกงที่กระทำกันเองในหมู่พี่น้อง ซึ่งถูกนำขึ้นสู่ศาลพลเรือน

เปาโลใช้ภาษาที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ไม่เพียงแต่ชี้ให้เห็นถึงบาปเท่านั้น แต่ยังเสนอแนวทางแก้ไขเพื่อจัดการกับบาปนั้น และป้องกันไม่ให้เกิดอยู่ในบาปนั้นอีก

บาปในคริสตจักร

บาปที่แพร่หลายโดยทั่วไป

การกำจัดบาป

การจัดการกับปัญหาภายใน

วิธีหลีกเลี่ยงบาปในคริสตจักร

วิหารแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย

บาปในคริสต์จักร

บาปที่แพร่หลายโดยทั่วไป

“และพวกท่านยังหึงผยอง ท่านควรจะโสกเศร้าและให้คนที่ทำเช่นนี้ถูกขับออกไปจากพวกท่านไม่ใช่หรือ?” (1 โครินธ์ 5:2)

ในคริสตจักรเมืองโครินธ์ มี “การผิดศีลธรรมทางเพศเกิดขึ้นในหมู่พวกท่าน และเป็นชนิดที่แม้แต่คนต่างศาสนาก็ยังไม่ยอมรับ” (1 โครินธ์ 5:1)

การมีสัมพันธ์ร่วมประเวณีระหว่างญาติสนิทภายในคริสตจักรเป็นเรื่องร้ายแรงมาก แต่สถานการณ์กลับแย่ลงไปอีก เพราะแทนที่จะเกิดความรังเกียจในหมู่สมาชิก พวกเขากลับภูมิใจที่ยอมรับบาปนี้ (1 โครินธ์ 5:2)

คริสตจักรส่วนใหญ่ประกอบด้วยคนต่างชาติ จิตสำนึกของพวกเขาเองบอกพวกเขาว่าไม่ควรยอมรับการร่วมประเวณีระหว่างญาติสนิท ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ของพวกเขายิ่งตอกย้ำความคิดนี้ (เลวีนิติ 18:8)

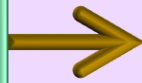
ถ้าพวกเขารู้แน่ชัดว่าความสัมพันธ์นี้เป็นบาป... ทำไมพวกเขาถึงภูมิใจในมัน (1 โครินธ์ 5:6)? ครอบครัวที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลในคริสตจักรหรือไม่? พวกเขาโอ้อวดว่าคริสตจักรของพวกเขายอมรับคนบาปหรือไม่? ...?

การกำจัดบาป

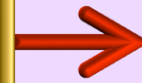
“ส่วนคนภายนอกนั้นพระเจ้าจะทรงพิพากษา จงกำจัดคนชั่วออกจากพวกท่านเสียเถิด” (1 โครินธ์ 5:13)

กรณีการร่วมประเวณีระหว่างญาติสนิทนั้นเป็นที่รู้กันทั่วไปแล้ว (1 โครินธ์ 5:1) ดังนั้นจึงต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อป้องกันความเสียหายต่อชื่อเสียงของคริสตจักร ควรใช้มาตรการอะไรบ้าง?

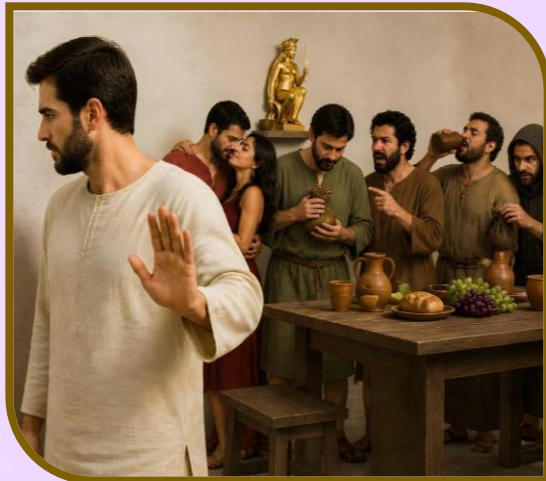
เพื่อตัดสินว่าบุคคลนั้นมีความผิดหรือไม่ (1 โครินธ์ 5:3)

อย่าคบหาสมาคมกับคนบาป หรือแม้แต่ร่วมรับประทานอาหารกับเขา ตราบใดที่เขาที่ยืนกรานที่จะเป็นสมาชิกของคริสตจักร และไม่ยอมละทิ้งบาปของตน (1 โครินธ์ 5:11)

เพื่อขับไล่คนบาปออกไปและมอบเขา “ให้แก่ซาตาน” เพราะโดยการทะนุถนอมบาปนี้ เขาได้เลือกที่จะอยู่ภายใต้แอกของซาตานโดยสมัครใจ (1 โครินธ์ 5:2b, 5a, 13b)

กรณีการร่วมประเวณีระหว่างญาติสนิทนั้นเป็นที่รู้กันทั่วไปแล้ว (1 โครินธ์ 5:1) ดังนั้นจึงต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อป้องกันความเสียหายต่อชื่อเสียงของคริสตจักร ควรใช้มาตรการอะไรบ้าง?

การจัดการกับปัญหาภายใน

“1คร. 6:1 เมื่อมีใครในพวกท่านเป็นความกัน เขากลับไปรับการพิพากษาจากคนไม่ชอบธรรม แทนที่จะรับจากธรรมิกชนหรือ?”
(1 โครินธ์ 6:1)

หลังจากอธิบายวิธีการแก้ไขภายในคริสตจักรแล้ว เปาโลตำหนิพวกเขาที่ไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องและปล่อยให้ข้อพิพาทระหว่างผู้เชื่อไปอยู่ในศาลทางโลก (1 โครินธ์ 6:1-6) แต่เปาโลไปไกลกว่านั้นและโจมตีที่รากเหง้าของปัญหา

➡ ประการแรก ไม่ควรมีความขัดแย้งกันระหว่างสมาชิกในคริสตจักร (1 โครินธ์ 6:7ก) และแน่นอน สมาชิกไม่ควรทำผิดหรือฉ้อโกงสมาชิกคนอื่น (1 โครินธ์ 6:8)

➡ ประการที่สอง พี่น้องต้องเต็มใจที่จะให้อภัยในความผิดพลาด (1 โครินธ์ 6:7ข)

➡ ประการที่สาม หากไม่สามารถตกลงกันได้ระหว่างสมาชิกกันเอง คริสตจักรต้องตัดสินหรือไกล่เกลี่ยระหว่างพวกเขา (1 โครินธ์ 6:2)

เว้นแต่จะเป็นเรื่องทางอาญา (โรม 13:1-5) สำหรับปัญหาภายในคริสตจักรควรได้รับการแก้ไขภายในคริสตจักรเอง

“หน้าที่ของเราคือการรู้จักข้อบกพร่องและบาปเฉพาะตัวของเรา ซึ่งเป็นสาเหตุของความมืดมิดและความอ่อนแอทางจิตวิญญาณ และดับประกายแห่งความรักครั้งแรกของเรา มันคือความลุ่มหลงในโลกหรือ? มันคือความเห็นแก่ตัวหรือ? มันคือความรักในศักดิ์ศรีของตนเองหรือ? คือการพยายามที่จะเป็นที่หนึ่งหรือ? มันคือบาปแห่งความลุ่มหลงทางเพศที่รุนแรงหรือ? มันคือบาปของพวกนิโคเลาส์ที่เปลี่ยนพระคุณของพระเจ้าให้กลายเป็นความลามกหรือ? มันคือการใช้และละเมิดแสงสว่าง โอกาส และสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่ อวดอ้างสติปัญญาและความรู้ทางศาสนา ในขณะที่ชีวิตและอุปนิสัยไม่สอดคล้องและผิดศีลธรรมหรือ? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ได้รับการเอากเอาใจและบ่มเพาะจนแข็งแกร่งและครอบงำตัวเราแล้ว จงพยายามอย่างแน่วแน่ที่จะเอาชนะมัน มิฉะนั้นท่านจะถูกนำไปให้หลงทาง”

จะหลีกเลียงความบาป

ในคริสต์จักรได้

อย่างไร?

วิหารแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

“ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่า ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตในท่าน ผู้ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง?” (1 โครินธ์ 6:19)

หลังจากกล่าวถึงประเด็นเรื่องการฟ้องร้องแล้ว เปาโลก็กลับมาสู่หัวข้อหลัก นั่นคือ การผิดศีลธรรมทางเพศภายในคริสตจักร ทำไมจึงมีการผิดศีลธรรมเช่นนี้?

คริสเตียนถูกเรียกให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 6:11) และความบริสุทธิ์นี้ควรจะรวมถึงบาปทุกอย่างด้วย แต่บางคนแย้งว่า เนื่องจากบาปของพวกเขาได้รับการอภัยแล้ว พวกเขาจึงสามารถทำอะไรก็ได้กับร่างกายของตน นั่นเป็นเหตุผลที่เปาโลชี้แจงว่า “ร่างกายไม่ได้มีไว้สำหรับการผิดศีลธรรมทางเพศ” (1 โครินธ์ 6:12-13)

เหตุผลของเขาคือ ร่างกายของเราเป็นส่วนหนึ่งของพระคริสต์ เราไม่สามารถนำส่วนหนึ่งของพระคริสต์ไปรวมกับหญิงโสเภณีหรือหญิงที่ล่วงประเวณีได้ (1 โครินธ์ 6:15-18)

สุดท้ายแล้ว สิ่งนี้ทำให้เราต้องไตร่ตรองถึงเรื่องสำคัญยิ่ง นั่นคือ ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของเรา แต่เป็นของพระเจ้า (1 โครินธ์ 6:19) พระเจ้าทรงไถ่เราด้วยพระโลหิตอันล้ำค่าของพระบุตรของพระองค์ ดังนั้นเราจึงต้องถวายเกียรติแด่พระเจ้าทั้งในร่างกายและจิตวิญญาณของเรา (1 โครินธ์ 6:20)

เพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย

“1คร. 7:2 แต่เพราะเหตุการล่วงประเวณี ผู้ชายแต่ละคนควรมีภรรยาเป็นของตน และผู้หญิงแต่ละคนควรมีสามีเป็นของตน” (1 โครินธ์ 7:2)

โดยการตอบคำถามบางข้อที่คริสตจักรในโครินธ์ได้ตั้งขึ้น เปาโลช่วยให้เราเข้าใจว่าเราจะหลีกเลี่ยงจากความผิดทางเพศได้อย่างไร (1 โครินธ์ 7:1)

โดยพื้นฐานแล้ว: คนที่แต่งงานแล้วควรมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องตามกฎหมายกับคู่สมรสของตน ส่วนคนโสดไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์กับใคร

คู่สมรสไม่ควรปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกชักจูงให้อีกฝ่ายหนึ่งล่วงประเวณี (1 โครินธ์ 7:3-5)

คนโสดที่มีของประทานแห่งการถือพรหมจรรย์สามารถใช้โอกาสต่างๆ ในการรับใช้พระเจ้าได้ดียิ่งขึ้นโดยไม่มีข้อจำกัดจากความกังวลในครอบครัว (1 โครินธ์ 7:6-8, 32-34)

คนโสดที่ไม่มีของประทานแห่งการถือพรหมจรรย์ควรพยายามแต่งงานเพื่อหลีกเลี่ยงการล่อลวงนี้ (1 โครินธ์ 7:9)

“ในการทำงานเพื่อคนบาป ให้ทุกคนจ้องมองไปที่พระคริสต์ [...] ให้พวกเขาพูดกับคนบาปถึงพระเมตตาที่ทรงอภัยโทษของพระเจ้าช่วยให้รอด ให้พวกเขาสนับสนุนคนบาปให้กลับใจและเชื่อในพระองค์ผู้ทรงอภัยโทษได้ [...]

ให้คริสตจักรยอมรับการกลับใจของคนบาปด้วยใจที่สำนึกบุญคุณ ให้ผู้ที่กลับใจได้รับการนำทางออกจากความมืดแห่งความไม่เชื่อไปสู่แสงสว่างแห่งความเชื่อและความชอบธรรม ให้มือที่สิ้นเทาของเขาอยู่ในพระหัตถ์อันเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้า การอภัยโทษเช่นนี้ได้รับการรับรองในสวรรค์แล้ว”